

Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og lov om vandforsyning m.v.

(Hjemler til at fastsætte regler om underretning om påbud, og vejledningspligt om og dispensation fra drikkevandskvalitet)

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1189 af 27. september 2016, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 26 a indsættes i *kapitel 3*:

»§ 26 b. Miljø- og fødevarerministeren fastsætter nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen skal underrette ministeren om afgørelser meddelt efter lovens § 24, stk. 1, og § 26 a, stk. 1.«

§ 2

I lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 125 af 26. januar 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 59 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Ministeren kan fastætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde kan dispensere fra de af ministeren fastsatte regler om drikkevandskvalitet.«

2. Efter § 62 indsættes:

»§ 62 a. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte nærmere regler om pligt for offentlige myndigheder og private til at oplyse forbrugere af vand, hvor der ikke føres regelmæssig kontrol med vandets kvalitet, om forhold vedrørende vandet.«

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2018.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Almindelige bemærkninger

1. Indledning og baggrund

Forslaget indeholder tre mindre ændringer i miljøbeskyttelsesloven og vandforsyningsloven, der skal sikre dels nødvendig underretning til Landbrug- og Fiskeristyrelsen, så EU's regler om økologisk arealtilskud kan overholdes og kontrolleres, dels at der tilvejebringes klar lovhjemmel til at henlægge dispensationsadgangen fra drikkevandskvalitetskravene til kommunalbestyrelsen svarende til nugældende

regler. Endelig tilvejebringer lovforslaget bemyndigelse til at indføre en vejledningspligt for kommuner og private for at sikre en direktivnær gennemførelse af en undtagelsesmulighed i Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand (drikkevandsdirektivet), som ønskes implementeret i forlængelse af gennemførelsen af ændringer af drikkevandsdirektivets bilag II og III, som skal være gennemført senest 27. oktober 2018.

Forslaget indeholder regler, der bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om:

1. Kommunernes pligt til at sende kopi af afgørelser til ministeren vedrørende rådighedsindskrænkelse efter miljøbeskyttelsesloven om eksempelvis pesticidfri drift.
2. Kommunernes adgang til i særlige tilfælde at dispensere fra de af ministeren fastsatte drikkevandskvalitetskrav.
3. Vejledningspligt for kommuner og private om drikkevandskvalitet overfor vandforbrugere bl.a. ved dårlig vandkvalitet.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Ændring af miljøbeskyttelsesloven

2.1.1 Hjemmel til at fastsætte regler om, at kommunerne skal sende kopi af afgørelser meddelt efter miljøbeskyttelseslovens § 24, stk. 1, og § 26 a, stk. 1, til ministeren.

2.1.1.1 Gældende ret

Det følger af § 8 i bekendtgørelse nr. 912 af 27. juni 2016 om indsatsplaner, at kommunalbestyrelsen skal underrette NaturErhvervstyrelsen (nu Landbrugs- og Fiskeristyrelsen) om *aftaler*, jf. vandforsyningslovens 13 d, som kommunalbestyrelsen eller en almen vandforsyning har indgået for at gennemføre en indsatsplan vedtaget efter vandforsyningslovens § 13 eller § 13 a. Bekendtgørelsen har hjemmel i § 16, stk. 3, i lov om vandforsyning.

I miljøbeskyttelsesloven findes ikke en tilsvarende forpligtelse eller hjemmel til at fastsætte regler om underretning om *afgørelser* efter miljøbeskyttelseslovens § 24, stk. 1, og § 26 a, stk. 1, som kan indeholde tilsvarende rådighedsindskrænkninger som aftalerne efter vandforsyningsloven. Miljøbeskyttelsesloven § 24, stk. 1, vedrører påbud eller forbud for at undgå fare for forurening af bestående eller fremtidige vandindvindingsanlæg til indvinding af grundvand. Miljøbeskyttelseslovens § 26 a, stk. 1, vedrører den situation, hvor der er vedtaget en indsatsplan for et område efter § 13 eller 13 a i lov om vandforsyning m.v., og hvor der ikke kan opnås en frivillig aftale. Kommunalbestyrelsen kan i de tilfælde pålægge rådighedsindskrænkninger eller andre foranstaltninger, som er nødvendige for at sikre nuværende eller fremtidige drikkevandsinteresser mod forurening med nitrat eller pesticider.

Efter gældende ret skal kommunalbestyrelsen således kun underrette ministeren om frivillige aftaler om rådighedsindskrænkninger efter vandforsyningsloven, mens kommunalbestyrelsen ikke skal underrette om pålagte rådighedsindskrænkninger efter miljøbeskyttelsesloven, hvis der ikke kan opnås en frivillig aftale.

2.1.1.2 Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af § 9 i bekendtgørelse om økologisk arealtilskud, at Landbrugs- og Fiskeristyrelsen eksempelvis ikke kan give tilsagn om støtte, hvis landbrugeren er pålagt "rådighedsindskrænkninger" og nævnte "forbud mod brug af kemiske plantebeskyttelsesmidler" eller forpligtelser, der i hovedsagen svarer hertil. Landbrugs- og Fiskeristyrelsen må efter det EU-retlige grundlag for økologisk arealtilskud kun betale støtte for forpligtelser, der er mere vidtgående end dem, som landbrugeren i forvejen er forpligtet til at overholde, jf. Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 640/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, betingelserne for afslag eller tilbagetrækning af betalinger og administrative sanktioner vedrørende direkte betalinger, støtte til udvikling af landdistrikterne og krydsoverensstemmelse. En udbetaling af økologisk arealtilskud vil således være i strid med de EU-retlige forpligtelser, hvis Landbrugs- og Fiskeristyrelsen meddeler tilsagn til et areal, hvor der i forvejen foreligger en rådighedsindskrænkning, eller hvis styrelsen undlader at revidere et allerede meddelt tilsagn om støtte.

Det er derfor nødvendigt for Landbrugs- og Fiskeristyrelsen at opnå kendskab til kommunernes påbud af hensyn til styrelsens forpligtelser i henhold til kontrolbestemmelserne i EU-forordningsgrundlaget. Formålet med bestemmelsen er at undgå dobbeltkompensation til landmanden og at sikre, at Miljø- og Fødevarerministeriet kan udøve en fyldestgørende kontrol i henhold til EU-forordningsgrundlaget.

Der foreslås derfor indsat en hjemmel til at fastsætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen skal underrette miljø- og fødevarerministeren om afgørelser meddelt efter lovens § 24, stk. 1, og § 26 a, stk. 1.

Hjemlen forventes udnyttet til at fastsætte nærmere regler i bekendtgørelsen om indsatsplaner om, at kommunalbestyrelsen skal sende kopi af meddelte påbud eller forbud efter miljøbeskyttelseslovens § 24, stk. 1, eller § 26 a, stk. 1, til Landbrugs- og Fiskeristyrelsen, som ministeren forventes at delegere ansvaret til.

Formålet er at give Landbrugs- og Fiskeristyrelsen meddelelse om rådighedsindskrænkninger eller andre foranstaltninger, som en landbruger får påbudt af en kommunalbestyrelse efter miljøbeskyttelseslovens §§ 24, stk. 1, og 26 a, stk. 1.

2.2. Ændring af vandforsyningsloven

2.2.1 Hjemmel til at kommunalbestyrelsen kan dispensere fra drikkevandskvalitetskrav i særlige tilfælde

2.2.1.1 Gældende ret

Som led i gennemførelsen af drikkevandsdirektivets artikel 9 (Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand) er der i § 16, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 802 af 1. juni 2016 om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg indført regler om, at kommunalbestyrelsen i det påbud, som meddeles efter lovens § 62, stk. 1, når vandet fra visse vandforsyningsanlæg ikke opfylder de i bekendtgørelsen fastsatte kvalitetskrav, kan dispensere fra de i bekendtgørelsens bilag 1 a - d af ministeren fastsatte

kvalitetskrav for et bestemt tidsrum, der skal fastsættes så kort som muligt, og som højst kan være 3 år. Dispensation kan kun gives, hvis der ikke er mulighed for at fremskaffe anden vandforsyning, og der skal indhentes en udtalelse fra Sundhedsstyrelsen, inden der dispenseres.

2.2.1.2 Miljø- og fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Den gældende bestemmelse om, at kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde kan dispensere fra de drikkevandskvalitetskrav, som er fastsat af ministeren i bekendtgørelsen, har ikke klar hjemmel.

Det foreslås derfor at indsætte en klar hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler, som giver kommunalbestyrelsen mulighed for i særlige tilfælde, svarende til de i bekendtgørelse nr. 802 af 1. juni 2016 om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg indførte regler om kommunalbestyrelsens dispensationsadgang, at dispensere fra de af ministeren fastsatte drikkevandskvalitetskrav.

Hjemlen tænkes udnyttet til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen i overensstemmelse med hidtidig praksis kan dispensere fra drikkevandskvalitetskravene i en begrænset periode, hvor der ikke foreligger nogen sundhedsmæssig risiko.

2.2.2 Hjemmel til at fastsætte regler om vejledningspligt om drikkevandskvalitet m.v.

2.2.2.1 Gældende ret

Vandforsyningsloven regulerer i dag kommunalbestyrelsens oplysningspligter i de tilfælde, hvor der foretages regelmæssig kontrol af vandet, og hvor man derfor kender vandets kvalitet, og i visse tilfælde har viden om, at vandet kan være eller blive sundhedsfarligt, jf. lovens § 62, stk. 6 - 8.

Bestemmelserne blev indført i 2000 til gennemførelse af Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand (drikkevandsdirektivet).

Vandforsyningsloven indeholder ikke i dag regler om hverken offentlige myndigheder eller privates pligt til at informere brugerne, hvis vandet ikke regelmæssigt kontrolleres, idet vandet hidtil har været omfattet af drikkevandskvalitetskravene, og størstedelen af vandet hidtil også har været kontrolleret. Der er heller ikke i dag klar hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om kommuners og ejerne af de små vandforsynings vejledningspligt i særlige situationer.

2.2.2.2 Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at forenkle gældende regler om drikkevandskvalitetskravene forventes en undtagelsesmulighed i drikkevandsdirektivets artikel 3, stk. 2, litra b, taget i brug og udmøntet ved en forestående ændring af bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg. Det tilsigtes, at bekendtgørelsesændringen skal friholde forsyninger, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m³ vand pr. dag, fra at opfylde direktivets bestemmelser, medmindre disse forsyninger leverer vand som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet. Det er typisk ikke-almene vandforsyninger, der vil blive omfattet af de kommende regler, der undtager dem fra kvalitetskrav.

Medlemsstater, som gør brug af undtagelsesmuligheden i artikel 3, stk. 2, litra b, skal ifølge artikel 3, stk. 3, sørge for, at den berørte befolkning underrettes herom og om enhver foranstaltning, der kan træffes for at

beskytte menneskers sundhed mod de skadelige virkninger forårsaget af forurening af drikkevand. Desuden skal der, når kvaliteten af vandet har vist sig at indebære en potentiel fare for sundheden, straks gives den berørte befolkning passende vejledning.

De gældende informationsregler i vandforsyningslovens § 62 finder ikke anvendelse, når der ikke gælder nogen krav til kvaliteten af det vand, der forbruges. Derfor og for at sikre en direktivnær opfyldelse af undtagelsesmuligheden i drikkevandsdirektivets artikel 3, stk. 2, litra b, og stk. 3, er der behov for vejledning til de berørte forbrugere. I lovforslaget foreslås en bemyndigelse til miljø- og fødevarerministeren til at kunne fastsætte regler om pligt for offentlige myndigheder og private til at oplyse forbrugere af vand, hvor der ikke føres regelmæssig kontrol med vandets kvalitet, om forhold vedrørende vandet.

Hjemlen tænkes udmøntet til i bekendtgørelsesform at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal oplyse forbrugere af vand fra vandforsyningsanlæg, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m³ vand pr. dag, og hvor vandet ikke leveres som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet, om, at vandet ikke er omfattet af den regelmæssige kontrol, og at der derfor ikke foretages regelmæssig kontrol af deres vand. Der skal desuden fastsættes regler om, at kommunalbestyrelsen skal oplyse forbrugere, som nævnt i stk. 1, om god vandkvalitet og om enhver foranstaltning, der kan træffes for at beskytte deres sundhed mod skadelige virkninger forårsaget af forurening fra drikkevand. Kommunalbestyrelsen skal, ud fra samme hensyn, mindst hvert 5. år orientere ejeren af vandforsyningsanlægget om, at ejeren med fordel kan foretage en kontrol af vandets kvalitet.

Der skal endvidere fastsættes regler om, at ejeren af et vandforsyningsanlæg, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m³ vand pr. dag, og hvor vandet ikke leveres som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet, hvis kvaliteten af vandet indebærer en potentiel fare for sundheden, straks skal oplyse berørte forbrugere herom og henvise disse til kommunen med henblik på at få passende vejledning om at sikre sig sundt og rent drikkevand.

Reglerne vil sikre en direktivnær opfyldelse af undtagelsesmulighederne i drikkevandsdirektivets artikel 3.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget medfører ingen udgifter for det offentlige. De økonomiske og administrative konsekvenser vil blive vurderet på baggrund af udmøntningen af bemyndigelserne i en ændring af drikkevandsbekendtgørelsen.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget medfører ingen udgifter for borgerne. De administrative konsekvenser for borgerne vil blive vurderet på baggrund af en udmøntning af bemyndigelsen i en ændring af drikkevandsbekendtgørelsen. Konsekvenserne vurderes umiddelbart at være af ganske underordnet betydning, da der kun forventes ganske få tilfælde om året.

6. De miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have konsekvenser for miljøet.

7. Forholdet til EU-retten

For så vidt angår forslaget i § 1, pkt. 1 om, at kommunerne skal underrette miljø- og fødevareministeren, i praksis Landbrugs- og Fiskeristyrelsen, om rådighedsindskrænkninger eller andre foranstaltninger om begrænset pesticidanvendelse, vil disse ofte ikke være forenelige med Landbrugs- og Fiskeristyrelsens ordning om "økologisk arealtilskud".

Det er ifølge Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) Nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005, forbudt at yde støtte for forpligtelser, der er mere vidtgående end det, som landbrugeren i forvejen er forpligtet til, jf. art. 29, stk. 2, og Landbrugs- og Fiskeristyrelsen er forpligtet til at gennemføre kontrol af udbetalinger af økologisk arealtilskud i henhold til i art. 59, stk. 1, jf. art. 58 i Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) Nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008.

For så vidt angår forslaget i § 2, pkt. 1 følger det af Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand, jf. artikel 9, at medlemsstaten skal have mulighed for i særlige tilfælde at kunne dispensere fra gældende drikkevandskvalitetskrav.

For så vidt angår forslaget i § 2, pkt. 2 om information om drikkevandskvalitet er det en forudsætning for at kunne tage en undtagelsesmulighed i artikel 3 i Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand i anvendelse, og lovforslaget sikrer dermed en direktivnær opfyldelse af artikel 3.

8. Hørte myndigheder og organisationer mv.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten		
Overimplementering af EU-retlige	JA	NEJ

minimumsforpligtelser	X
-----------------------	---

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Med forslaget indføres en bemyndigelse for ministeren til at fastsætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen skal underrette miljø- og fødevarerministeren om afgørelser meddelt efter lovens § 24, stk. 1 og § 26 a, stk. 1

Reglen indføres med henblik på, at Miljø- og fødevarerministeriet, i praksis Landbrugs- og Fødevarestyrelsen, kan udøve en fyldestgørende kontrol med EU-forordningen om økologisk arealtilskud.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger for baggrunden for ændringen.

Til § 2

Til nr. 1

Med forslaget til § 59, stk. 4 indføres bemyndigelse til, at miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde kan dispensere fra de af ministeren fastsatte regler om drikkevandskvalitet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.1.2 for den påtænkte udmøntning af reglen.

Til nr. 2

Med forslag til § 62 a i vandforsyningsloven indføres bemyndigelse til, at miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte nærmere regler om pligt for offentlige myndigheder og private til at oplyse forbrugere af vand, hvor der ikke føres regelmæssig kontrol med vandets kvalitet, om forhold vedrørende vandet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2.2.2 for den påtænkte udmøntning af reglen.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Til § 4

Det foreslås, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Dette svarer til, hvad der gælder efter miljøbeskyttelsesloven og vandforsyningsloven.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende ret

Lovforslaget

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1189 af 27. september 2016 foretages følgende ændringer:

1. Efter § 26 a indsættes i *kapitel 3*:

»§ 26 b. Miljø- og Fødevareministeren fastsætter nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen skal underrette ministeren om afgørelser meddelt efter lovens § 24, stk. 1 og § 26 a, stk.

§ 2

I lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 125 af 26. januar 2017 foretages følgende ændringer:

1. I § 59 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Ministeren kan fastætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde kan dispensere fra de af ministeren fastsatte regler om drikkevandskvalitet.«

2. Efter § 62 indsættes:

»§ 62 a. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om pligt for offentlige myndigheder og private til at oplyse forbrugere af vand, hvor der ikke føres regelmæssig kontrol med vandets kvalitet, om forhold vedrørende vandet.«

§ 3

Loven træder i kraft 1. januar 2018.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland

